

วัดกษัตราธิราชวรวิหาร

ยังวัดพระนครศรีอยุธยา

โทร: (035) 241-205, (01) 891-8445

วัดกษัตราธิราชวรวิหาร

วัดกษัตราธิราชวรวิหารเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยาเป็นวัดโบราณ ปรากฏหลักฐานมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมชื่อ " วัดกระษัตรา" โดยความหมายของชื่อวัดสันนิษฐานว่า น่าจะเป็นวัดของพระมหากษัตริย์ ในตำบลที่ตั้งป้อมจำปาพล นอกพระนครฝั่งตะวันตก ส่วนด้านหลังวัดมีทุ่งกว้างเรียกว่า "ทุ่งประเทศ" ซึ่งเป็นที่ตั้งกองทัพบกในการเข้าโจมตีกรุงศรีอยุธยาหลายครั้ง ก่อนการเสียกรุงศรีอยุธยาในปี พ.ศ. 2310 นั้น วัดกษัตราธิราชเป็นบริเวณที่กองทัพบกใช้เป็นสถานที่ตั้งมั่นในการเข้าตีพระนคร ภายหลังวัดถูกทำลายลงไปมากและทิ้งร้างไปในที่สุด

เมื่อสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีแห่งราชวงศ์จักรีแล้ว ในสมัยรัชกาลที่ 1 สมเด็จพระเจ้าหลานเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์ (ทองอิน) กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข ซึ่งเป็นพระเจ้าหลานเธอในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ คงจะได้เห็นทอดพระเนตรเห็นวัดกษัตราธิราช วัดสำคัญในสมัยนั้นถูกทำลายจนทิ้งร้างไป จึงโปรดให้บูรณะโดยเริ่มบูรณะพร้อมกับวัดในกรุงเทพมหานคร เช่น วัดบพิตรพิมุข และวัดธรรมารามในอยุธยาด้วย ทำให้วัดกษัตราธิราชวรวิหารกลับมาเป็นวัดที่มีพระสงฆ์จำพรรษาตั้งแต่นั้นมา ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 2 สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมขุนอิศราธิราช (เกศ) ต้นราชสกุล อิศรางกูร ทรงมีศรัทธาปฏิสังขรณ์พระอารามตั้งแต่พระอุโบสถ ตลอดจนเสนาสนะทั้งปวงเรียบร้อยแล้ว

แผนผังวัดกษัตราธิราชวรวิหาร

1. **พระปรางค์** ประฐานของวัด เป็นปรางค์ขนาดเล็กบนฐานเตี้ยๆ ชุ่มเรือนธาตุ ก่อยื่นออกมาเพียงเล็กน้อย ภายในชุ่มประดับด้วยปูนปั้นนูนสูงรูปเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสอง ส่วนยอดประดับด้วยกลีบนูน 7 ชั้นไม่มีลวดลาย เป็นพระปรางค์ในสมัยอยุธยาตอนปลาย
2. **พระอุโบสถ** ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระปรางค์ เป็นอาคารที่สร้างเลียนแบบสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยาแบบคล้ายวัดหน้าพระเมรุคือ เป็นหลังคาซ้อน 2 ชั้น มุงด้วยกระเบื้องกระปุนดินเผา ไม่มีหน้าต่าง ผนังเจาะเป็นช่องระบายอากาศแทน ภายในห้องปูหินอ่อนที่เหลือมาจากการก่อสร้างวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร มีชുമบุษบก เหนือประตูกลางที่มุขเด็จด้านหลังก่อเป็นชุ่มประดิษฐานพระพุทธรูปปางป่าเลไลย์ ด้านหน้ามีศาลา 2 หลังและเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสอง 4 องค์ และมีสระน้ำโบราณรูปสี่เหลี่ยมมุมมน ขนาด 28 x 35 เมตรอยู่ทางทิศใต้
3. **วิหารคู่** ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกหน้าพระอุโบสถ หลังคาซ้อน 3 ชั้น มุงกระเบื้องดินเผาแบบเดียวกับพระอุโบสถวิหารหลังทางทิศเหนือหน้าบันจำหลักรูปพระนารายณ์ทรงครุฑประกอบลายก้านขด ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางห้ามญาติ ปางถวายเนตร และพระพุทธรูปจำลอง วิหารทิศใต้หน้าบันจำหลักภาพภุมรินทร์ตชาดกภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย ปางสมาธิ พระศรีอริยเมตตรัย รูปจำลองสมเด็จพระนพรัตน์ และอดีตเจ้าอาวาส คือ หลวงปู่ทรง, หลวงปู่มาก, หลวงปู่เทียม
4. **วิหารน้อย** ตั้งอยู่นอกมุมกำแพงแก้วหน้าข้างทิศเหนือ-ใต้ด้านหลังพระอุโบสถ ประดิษฐานพระพุทธรูปประจำวิหาร
5. **ศาลาการเปรียญ** เป็นอาคาร 7 ห้อง เสาไม้สัก 16 ต้น หลังคามุงกระเบื้องเคลือบดินเผา หน้าบันเป็นมุขประเจ็ดประดับลายดอกพุดตาน ภายในประดิษฐานธรรมาสันบุษบก ปูพื้นด้วยไม้สัก ผนังเขียนภาพพุทธประวัติทศชาติชาดก

วัดกษัตราธิราชวรวิหาร

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ถ่ายแบบมาจากภาพจิตรกรรมวัดเชิงท่าพระนครศรีอยุธยา โดยช่างในสมัยรัชกาลที่ 5 และมีศาลาสักกัดเหนือใต้ก่ออิฐถือปูนเขียนลายปิดทองล่องชาด

6 ศาลาตรีมุข ก่อเป็นตึกชั้นเดียวไม่มีผนัง หน้าบันทั้งสามด้านเป็นมุขประเจิดจำหลักพระราชลัญจกรในรัชกาลที่ 5

7. หอสวดมนต์ ปัจจุบันใช้เป็นห้องสมุด

8. ตำหนักอุไรพงศ์ เป็นตำหนักเครื่องไม้ขนาด 5 ห้องหลังคามุงกระเบื้องดินเผาเดิมเป็นตำหนักของพระองค์เจ้าอุไร ประทานมาปลูกเป็นกุฏิเจ้าอาวาส ที่ผนังคอสองมีภาพจิตรกรรมรูปเทพชุมนุม

9. หอไตร หน้าบันประดับลายปูนปั้น ผนังภายในมีภาพจิตรกรรมรูปเทพชุมนุมและลายพุ่มข้าวบิณฑ์เขียนสี

10. กุฏิเจ้าอาวาส เป็นตึก 2 ชั้นแบบตะวันตก ที่สำคัญคือหน้าต่างบานลูกฟักแบบฝรั่งเศสที่ยาวจรดพื้น เพดานประดับด้วยเครื่องกระเบื้องพระยาปลาไหมราชเสนาสร้างถวาย

11. ศาลาท่าน้ำ เป็นศาลาริมแม่น้ำเจ้าพระยาจำนวน 3 หลัง หลังกลางเป็นแบบตรีมุข หน้าบันจำหลักพระราชลัญจกร มหามงกุฎในรัชกาลที่ 4 เพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าเคยเสด็จมาประทับแรม เมื่อครั้งทรงผนวช

จิตรกรรมฝาผนัง

ลักษณะเป็นจิตรกรรมสีฝุ่นบนรองพื้นอย่างโบราณเขียนสีแบบพหุรงค์ ซึ่งเขียนไว้ใน 2 แห่งดังนี้

1. คำหลักอุไรพงศ์ เป็นรูปแบบจิตรกรรมสมัยอยุธยาบนพื้นไม้ เขียนเรื่องราวเทพชุมนุม ปัจจุบันมีสภาพชำรุดทรุดโทรม หลายภาพเลือนลางไม่สามารถอ่านได้

2. ศาลาการเปรียญ เป็นจิตรกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ เขียนเรื่องราวพุทธประวัติและทศชาติชาดก มีคุณค่าด้านศิลปะวัฒนธรรมอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในภาพงานประเพณีที่สำคัญ และงานมหกรรมต่างๆ ที่มีมาในสมัยโบราณ อีกทั้งยังมีภาพที่แสดงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบไทยเดิมให้ได้ศึกษาเรื่อยมาจนถึงช่วงที่ไทยเริ่มรับอิทธิพลแบบตะวันตก ภาพจิตรกรรมในศาลาการเปรียญแบ่งได้เป็น 2 ช่วง

2.1 ผนังคอสอง ช่องระหว่างขอบบนประตูและหน้าต่างถึงฝ้าเพดานเขียนเรื่องพุทธประวัติ

2.2 ผนังระหว่างช่องประตูหน้าต่าง เขียนเรื่องทศชาติชาดก และพุทธประวัติ

รายนามเจ้าอาวาสและประวัติการบูรณะ

1. หลวงพ่อฉิม
2. พระอุปฌาย์สน
3. พระอุปฌาย์มี อินฺทโชติ สร้างศาลาการเปรียญโดยถ่ายแบบมาจากวัดเชิงท่าแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2422
4. พระครูวินยานุวัติคุณ (ทรง) ซ่อมบูรณะ พระอุโบสถ และ ก่อสร้างพระวิหารหน้าพระอุโบสถขึ้น 2 หลัง เจดีย์ย่อมุมไม้สิบสอง ศาลาตรีมุขหน้าศาลาการเปรียญ หอสวดมนต์ หอไตร หอระฆัง ศาลาทำน้ำหน้าวัด นอกจากนี้ยังได้รับประทานตำหนักเครื่องไม้จากกรมหมื่นอดุลยลักษณสมบัติ (พระองค์เจ้าชายอุไร) มาปรุงเป็นกุฏิเจ้าอาวาส พร้อมกับขยายกำแพงแก้วพระอุโบสถ และซุ้มประตูด้านหน้าด้วย นับเป็นช่วงที่วัดมีการก่อสร้างเสนาสนะมากที่สุด
5. พระครูวินยานุวัติคุณ (มาก)
6. พระมหาสิน ซ่อมศาลาการเปรียญ และถาวรวัตถุอื่นๆ
7. พระครูไพจิตรวิหารการ (บัว) ซ่อมหลังคาพระอุโบสถ ศาลาตรีมุข
8. พระครูพิพิธวิหารการ สิริปัญโญ (เทียม) เป็นช่วงที่วัดมีความเจริญก้าวหน้ามาก ได้ดำเนินการบูรณะครั้งใหญ่ สร้างถาวรวัตถุต่างๆ เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ใช้สอยของวัด แต่ก็ยังคงรักษาสภาพอาคารที่มีอยู่เดิม ตามเจตนารมณ์ของเจ้าอาวาสองค์ก่อนไว้
9. พระครูพิพิธวิหารการ ฐิตปัญโญ (สารวย)
10. พระครูวิสุทธิธรรมมากร ฐานิสสร (สุชาติ) เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน

ประวัติหลวงปู่เทียม

พระวิสุทธาจารย์เถร นามเดิมชื่อ เทียม หาเรือนศรี เกิดเมื่อวันเสาร์ที่ 10 ธันวาคม 2447 ขึ้น 3 ค่ำ เดือนอ้าย ปีมะโรง ณ ตำบล บ้านบ่อม หมู่ 7 อำเภอพระนครศรีอยุธยา เป็นบุตรของนายสุน และนางเลียบ อาชีพทำนา เริ่มต้นการศึกษาภาษาไทยกับพระภิกษุมอญ และอาจารย์ปิ่นที่วัดกษัตรา รวมทั้งเรียนวิชาช่าง การเขียนและการแกะสลัก ต่อมาได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์อาจารย์จันทร์เพื่อเรียนภาษาขอม อายุ 15 ปี จึงได้ลาไปช่วยบิดาทำนา แต่ด้วยเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้อย่างยิ่งได้เรียนวิชาต่างๆ มากมาย โดยเริ่มเรียนวิชาไสยศาสตร์แบบลงผง ลงยันต์กับลุงชื่ออาจารย์ทรัพย์เรียนวิชาธาตุกลืนกับนายเงิน วิชาประดับตกแต่งก่อสร้าง กับนายชม และนายเซย วิชากระบี่กระบองกับบิดา การเป่าปี่ฆากับพี่ชาย จนสามารถออกแสดงตามงานพิธีต่างๆ ควบคู่กับการรับจ้างเป็นช่างไม้ นอกจากนี้ยังได้หัดแกะหนังใหญ่ และแสดงด้วย

ต่อมาเมื่ออายุครบถึงอุปสมบท พระครูวินยานุวัติคุณ เจ้าอาวาสวัดกษัตราธิราชเป็นพระอุปฌาย์ ได้รับฉายาว่า "สิริปัญโญ" ได้ศึกษาภาคปฏิบัติเรียนกรรมฐานกับหลวงพ่อดี วัดสนามชัย อาจารย์จาบวัดโบสถ์ อำเภอมหาราชแล้วกลับมาศึกษากับอาจารย์เหม็ง วัดประดู่ทรงธรรม จนถึงพรรษาที่ 9 จึงได้กลับมาอยู่วัดกษัตราธิราชเมื่อตำแหน่งเจ้าอาวาสว่างลงในช่วงปี พ.ศ. 2487 ขณะนั้นมีสมณศักดิ์เป็นพระใบฎีกา จึงได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัด ปกครองและสร้างความเจริญแก่วัดจวบจนสิ้นอายุขัย เมื่อวันที่ 20 เดือนธันวาคม 2522 อายุ 75 ปี 55 พรรษา

